

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 6C/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7725201299
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ana Blahuczová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2025:7725201299.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudcom JUDr. Ana Blahuczová v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, B., právne zastúpený: Mgr. Lenka Diabelková, LL.M., advokátka so sídlom Letná 3370/21, 058 01 Poprad, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, IČO: 42 185 190, o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 200,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 03.04.2025 domáhal primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 489,- eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.09.2010 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o úvere č. 901300373 (ďalej aj „Zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, ktorý sa zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach vo výške 82,- eur a zaplatiť tak žalovanému celkovo čiastku vo výške 989,- eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. 6C/26/2025 2 zn. 2Csp/67/2021, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v uplatňovanom nároku, rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 2Csp/67/2021-179, zo dňa 16.02.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.04.2024. Jediným predpokladom pre priznanie primeraného finančného zadost'učinenia je, že spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenie práva alebo povinnosti, napr. nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo na určenie bezúročnosti úveru. Predmetné ustanovenie žiadnu inú podmienku neustanovuje, pričom sa nevyžaduje ani len privodenie ujmy spotrebiteľovi. V tomto prípade boli splnené zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadost'učinenia, nakoľko žalobca si úspešne uplatnil na súde prvej inštancie v konaní 2Csp/67/2021 porušenie svojho práva. V súvislosti s určením výšky primeraného finančného zadost'učinenia žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v zmysle ktorého ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. plní jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú, nakoľko jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Napriek tomu, že pre vznik práva na primerané finančné zadost'učinenie sa nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, k vzniku ujmy na strane žalobcu bezpochyby došlo. Žalobca bol aj s ohľadom na postoj žalovaného vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2Csp/67/2021, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Je nepochybné, že tento stav vyvolal

žalovaný, ktorý žalobcovi predložil na podpis úverovú zmluvu v rozpore so zákonom a snažil sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť o sumu 489,- eur.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe dňa 02.06.2025 uviedol, že neuznáva žalobcom vznesený nárok na finančné zadost'učinenie ani čo do dôvodu, ani čo do výšky a žiada preto žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobca podľa jeho názoru nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadost'učinenie. Žalovaný by chcel poukázať na skutočnosť, že ako môže byť poskytnutá dlžníkovi právna ochrana, keď sám je ten, kto ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadost'učinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadost'učinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovršenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie vydané v konaní vedenom Okresným Trebišov sp. zn. 2Csp/67/2021 zo dňa 16. februára 2024. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti 6C/26/2025 3 prejednávaného prípadu prípadne priznanie náhrady finančného zadost'učinenia za neprimerané. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadost'učinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľ'a a spotrebiteľ'a, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Primerané finančné zadost'učinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadost'učinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie žalobcovi požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Toto však nepredstavuje daný prípad. Žalobca nijako relevantne neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadost'učinenia, ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť. Žalobca považuje finančné zadost'učinenie priznané žalobcovi za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť žalobcu. Takto priznané finančné zadost'učinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o duplicitné uplatnenie a priznanie sumy finančného zadost'učinenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú povinné priznať výšku finančného zadost'učinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľ'ovi vznikla.

3. Žalobca v replike zo dňa 03.07.2025 uviedol, že žalobca bol dlhodobo vystavený nekalým praktikám, ktoré nemajú obdobu v rámci postupov iných podnikateľ'ov - veriteľ'ov v oblasti poskytovania spotrebiteľ'ských úverov na území Slovenskej republiky. Dohodnuté splátky žalobca uhradil. Napriek tomu podľa tvrdenia žalovaného mal byť dlh žalobcu zo Zmluvy o úvere ku dňu 23.08.2019 vo výške 9.738,64 eur. Na základe Zmluvy o úvere bol teda žalobcovi poskytnutý úver vo výške 500,- eur, pričom žalovaný požadoval, aby mu žalobca vrátil takmer dvadsaťnásobok istiny, t.j. sumu viac ako 9.738,64 eur. Celkom jednoznačne išlo o úžernický úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a teda neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca z dôvodu svojej nepriaznivej ekonomickej situácie nebol schopný dohodnuté splátky pravidelne uhrádzať, zasielal mu žalovaný „predvolania vo veci splácania pôžičky“, ktorými ho predvolával na osobné „prejednanie dlhu“, ktoré boli opätovne sprevádzané hrozbami súdneho a následne exekučného vymáhania pohľadávky. Takýto dlhodobý nátlak zo strany žalovaného pôsobil na žalobcu veľmi stresujúco. Žalobca bol nútený vyhľadať právnu pomoc a iniciovať spor, aby bránil svoje práva, ktoré žalovaný preukázateľ'ne porušil. Účelom finančného zadost'učinenia je dovršiť ochranu porušeného práva spotrebiteľ'a ako slabšej strany v spotrebiteľ'ských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu je žiadaná výška finančného zadost'učinenia primeraná a môže viesť žalovaného, ako silnejšiu zmluvnú stranu, k tomu aby nezneužíval jeho dominantné postavenie v právnom vzťahu a aby nedochádzalo k 6C/26/2025 4 porušovaniu práv spotrebiteľ'a.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 20.08.2025 uviedol, že konanie žalobcu formou žaloby na priznanie finančného zadost'učinenia nie je adekvátne okolnostiam. Žalobca sa teda mohol brániť

primerane aj iným spôsobom, než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadne priznanie náhrady finančného zadost'učinenia za neprimerané. Vzhľadom na to, že sa žaloba dotýka zmluvy o úvere uzavretej dňa 30.09.2010, žalovaný predovšetkým z opatrnosti vznáša námietku premlčania práva uplatneného žalobou, a to bez uznania jeho existencie. Právo na poskytnutie primeraného finančného zadost'učinenia podlieha premlčaniu (R SR 64/2014 per analogiam; Rozsudok Okresného súdu v Prešove sp. zn. 9C/159/2012). Žalobca evidentne spája dôvody pre priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo vzťahu k uzavretiu zmluvy o úvere a vo vzťahu k jej obsahu, a preto žalovaný zotrúva na námietke premlčania nároku na poskytnutie primeraného finančného zadost'učinenia. Žalovaný má za to, že domáhanie žalobcu primeraného finančného zadost'učinenia, nezodpovedá požiadavke všeobecnej spravodlivosti, nebolo by vhodné ju priznať.

5. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie dňa 13.11.2025 v súlade s § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ktorého sa žalovaný a jeho právny zástupca nezúčastnili, pričom žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

6. Žalobca na pojednávaní zotrval v celom rozsahu na podanej žalobe a všetkých písomných podaniach, vzhľadom na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov sp. zn. 2Csp/67/2021 úspešne uplatnil svoje právo na súde, v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľ'a mu vzniklo právo na primerané finančné zadost'učinenie. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadost'učinenia, tú taktiež poukazuje na písomné podania, vzhľadom na to, že zmluva, ako uviedol aj Okresný súd Trebišov, neobsahovala žiadne z povinných náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľ'ských úveroch. Žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil a porušil teda jej spotrebiteľ'ské práva. Poukazuje tiež na to, že primerané finančné zadost'učinenie slúži najmä k odradeniu dodávateľ'ov od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľ'ov do budúca a zároveň i k postihu dodávateľ'ov za porušenie svojich povinností. Na základe uvedeného teda žiada, aby súd rozhodol v zmysle podanej žaloby.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 2Csp/67/2021 zo dňa 16.02.2024 čl.6-12, doložkou právoplatnosti zo dňa 16.04.2024 čl.13 ako aj ostatným obsahom spisu v podobe žaloby a vyjadrení sporových strán.

8. Na základe vykonaného dokazovania z predložených listinných dôkazov súd zistil, že medzi stranami sporu došlo dňa 30.10.2010 k uzavretiu zmluvy o úvere č. 901300373, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi pôžičku - spotrebiteľ'ský úver vo výške 500,- eur. V zmluve sa žalobca ako dlžník zaviazal zaplatiť žalovanému ako veriteľ'ovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 489,- eur, teda celkovo sa zaviazal zaplatiť čiastku vo výške 989,- eur. Dňa 13.05.2021 podal žalobca na Okresný súd Trebišov proti žalovanému žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. 901300373 a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe tejto zmluvy. V konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 2Csp/67/2021 bol žalobca v postavení spotrebiteľ'a úspešný v uplatňovanom nároku, keď Okresný súd Trebišov rozsudkom č.k. 2Csp/67/2021-179 zo dňa 16.02.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2024 jeho žalobe vyhovel.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľ'skou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľ'om.

10. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľ'skej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľ'skej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľ'skej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľ'skej činnosti.

12. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľ'a a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych

vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Citované ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadost'učinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadost'učinenia je dovršenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadost'učinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Inštitút primeraného finančného zadost'učinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku ul'ahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody, bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadost'učinenia, zákon neustanovuje žiadne kritéria, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadost'učinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadost'učinenia a je preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadost'učinenia (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015, 6Cdo/127/2017).

16. Vykonaním dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že Okresný súd Trebišov rozsudkom v predchádzajúcom konaní č.k. 2Csp/67/2021-179 zo dňa 16.02.2024, ktorý je základom pre daný spor, rozhodol o právnom nároku žalobcu a určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 901300373 zo dňa 30.09.2010 je bezúročný a bez poplatkov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2024. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a právoplatným ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúcich žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadost'učinenia.

17. Z odôvodnenia citovaného rozsudku jednoznačne vyplýva, že predmetná zmluvu o úvere neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, t. j. RPMN, nie sú v nej uvedené predpoklady použitia na výpočet 6C/26/2025 7 RPMN. Tento údaj o RPMN je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník za úver veriteľovi zaplatiť. V zmluve rovnako nie je uvedená výška úrokovej sadzby, priemerná hodnota RPMN, dátum prvej splátky, dátum konečnej splatnosti, splatnosť a výška mesačnej splátky. S poukazom na skutočnosti, že zmluva nespĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, poskytnutý úver za považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

18. K uplatneniu práva na primerané finančné zadost'učinenie nemôže dôjsť kedykoľvek; toto právo v zmysle § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z. z. vzniká potom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde

19. V prvom rade sa súd zoberal otázkou o potrebe vzniku konkrétnej ujmy spotrebiteľovi. Formulácia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. jasne ustanovuje, že jediným predpokladom pre vznik, a teda aj možnosť priznania práva na primerané finančné zadost'učinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde, z čoho vyplýva, že žiaden ďalší predpoklad, napríklad vznik ujmy (ako žalovaný tvrdí), zákon nevyžaduje. Zámerom zákonodarcu bolo posilniť ochranu práv spotrebiteľa, preto pojem „úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti“, nie je prípustné vykladať formalisticky a už vôbec nie reštriktívne. Pre úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti postačuje, ak k takému porušeniu práva alebo povinnosti dôjde, bez ohľadu na všetky ďalšie okolnosti, napr. či bol spotrebiteľ v konaní procesne aktívny alebo či vystupoval v základnom konaní na strane žalobcu alebo žalovaného, o čom má byť právoplatne meritórne rozhodnuté. Súd poukazuje aj na čoraz širšie koncipovanie tohto práva, keď v novom znení zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v jeho ust. § 3 ods. 1 písm. e), je v spojitosti s osobou, voči ktorej má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadost'učinenie použité slovné spojenie „porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa“, preto všetky aj doposiaľ existujúce nástroje na ochranu práv spotrebiteľa je potrebné aplikovať v prospech spotrebiteľa. Súd napokon uvádza, že ak má dodávateľ za to, že došlo k porušeniu povinností plynúcich zo Zmluvy o úvere samotným spotrebiteľom, tiež sa môže v tom rozsahu domáhať práv s tým spojených na nezávislom a nestrannom súde, avšak toto tvrdenie samo osebe nemá vplyv na už právoplatne skončené konanie, v ktorom bol spotrebiteľ fakticky úspešný. Práve deklarovanie týchto porušení, ako jediných, zakladá právo na primerané finančné zadost'učinenie ako nárok závislý, nadväzujúci. Zároveň toto právo nemožno ponímať za krajný prostriedok nápravy ako žalovaný tvrdí.

20. Právny základ pre uplatňovanie nárokov poškodených spotrebiteľov na primerané finančné zadost'učinenie je už ustálený aj v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 v spojitosti s Uznesením Ústavného súdu SR III. ÚS 124/2020 z 15.04.2020 vyplýva: „Ustanovenie (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. - primerané finančné 6C/26/2025 8 zadost'učinenie spotrebiteľa) má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. ... Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby bola spotrebiteľovi privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

21. Najvyšší súd SR v uznesení z 25. mája 2022 sp. zn. 3Cdo/31/2020 uviedol, že „eurokonformným a k slabšej strane spotrebiteľského vzťahu náležite ústretovým je taký výklad, pri ktorom splnením podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, zakladajúcej právo spotrebiteľa na primerané finančné zadost'učinenie podľa čl. I § 3 ods. 5 vety tretej zákona, je vyslovenie sa súdom o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi v akomkoľvek rozhodnutí v prospech spotrebiteľa (aj vo forme konštatovania porušenia len v odôvodnení rozhodnutia ako otázky predbežnej).“ Z formulácie súdmi aplikovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva, že spotrebiteľ musí uplatniť porušenie svojho práva len podaním žaloby a že uplatnením práva už nie je obrana spotrebiteľa ako žalovaného v súdom spore. Dovolací súd i v tomto prípade považuje za správne nadviazať na metodológiu výkladu práv spotrebiteľa v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/31/2020 o eurokonformnom výklade práva zohľadňujúcim postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany spotrebiteľského vzťahu. Dovolací súd preto vychádza z takého výkladu slovného spojenia „úspešného uplatnenia porušenia práva“ v ustanovení § 3 ods. 5 vety tretej, ktoré je v prospech spotrebiteľa a pri ktorom preto nezáleží, v akom procesnom postavení sa spotrebiteľ nachádza, t.j. či je v spore žalobcom alebo žalovaným. Zároveň v súvislosti s druhou právnou otázkou najvyšší súd nepovažuje pre vznik práva na primerané finančné zadost'učinenie v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 vety tretej za rozhodujúce, v akej miere bol spotrebiteľ v spore úspešný, postačuje jeho čo i len čiastočný úspech, napr. úspech v uplatnení niektorého z viacerých práv. V ustanovení § 3 ods. 5 vety tretej zákona o ochrane spotrebiteľa sa úspech spotrebiteľa viaže na uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti z tohto alebo osobitného zákona, miera úspešnosti (neúspešnosti) sporovej strany nie je pre vznik nároku rozhodujúca. Dovolací súd považuje za dôležité pripomenúť, že cieľom tohto ustanovenia je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom, nezáleží na tom, či

aj spotrebiteľ prípadne (ne)porušil niektoré svoje povinnosti voči dodávateľovi a prípadne, v akej miere sa tak stalo“ (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/324/2020 zo dňa 13.12.2022).

22. Aj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.08.2022, sp. zn. 7Cdo/80/2020 potvrdzuje, že hypotéza tejto právnej normy (primerané finančné zadost'učinenie) vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadost'učinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

23. Ako to vyplýva zo skutkových okolností zistených súdom, žalobca inicioval základné konanie, v ktorom úspešne uplatnil svoje práva vyplývajúce z porušenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď príslušný súd konštatoval absenciu obligatórnych zákonných náležitostí úverovej zmluvy, v dôsledku čoho bol poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Uvedená okolnosť predstavuje splnenie podmienok pre uplatnenie primeraného finančného zadost'učinenia, ktoré zákon č. 250/2007 Z.z. v ust. § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadost'učinenie, pretože je potrebné vychádzať zo záveru, že zákon ako jediný predpoklad vyžaduje to, aby spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd (už) judikoval v prospech spotrebiteľa a konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Žiadnu inú podmienku zákon nevyžaduje. S poukazom na závažné porušenie práva žalobcu zo strany žalovaného, ktorého ochranu na súde žalobca úspešne uplatnil, je potom priznanie finančného zadost'učinenia plne dôvodné.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, neobstojí obrana žalovaného spočívajúca v tvrdení, že pokiaľ žalobca mal zato, že sa úspešne domáhal svojich spotrebiteľských práv, že to bol práve žalobca, ktorý žiadal o úver a že jeho konanie formou tejto žaloby nie je adekvátne okolnostiam a domáhanie sa primeraného finančného zadost'učinenia nezodpovedá požiadavke všeobecnej spravodlivosti. Neobstojí tiež obrana žalovaného, že žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadost'učinenia nevznikla, že ako môže byť poskytnutá dlžníkovi právna ochrana, keď sám je ten, kto ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil, že jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu a že žalobca konal v rámci kontraktačného postupu ľahostajne, keď svojím podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a k ním nemal žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať.

25. Námietku premlčania uplatnenú žalovaným, s odôvodnením, že nárok sa dotýka zmluvy o úvere zo dňa 30.09.2010, súd považoval za nejasnú a nedostatočne špecifikovanú. Napriek tomu je nepovažoval za dôvodnú, nakoľko na prejednávanej veci je potrebné aplikovať § 101 OZ o všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, keďže sa jedná o originálny nárok z titulu primeraného finančného zadost'učinenia a vychádzať z nadobudnutia právoplatnosti rozsudku v základnom konaní. Súd preto uzavrel, že v danom prípade je potrebné počiatok omeškania počítať od nasledujúceho dňa po právoplatnosti rozhodnutia v základnom konaní, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.04.2025 a žaloba v tejto veci bola súdu doručená dňa 03.04.2025. Preto nárok žalobcu nie je premlčaný.

26. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav súd preto dospel k záveru, že žaloba o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia je v základe dôvodná a vo vzťahu k výške čiastočne dôvodná. V konaní nebolo sporné, že žalobca ako spotrebiteľ v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov sp. zn. 2Csp/67/2021 úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, v dôsledku čoho má nárok na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie tohto práva alebo povinnosti zodpovedá, resp. kto ho spôsobil a zasiahol tak do jeho spotrebiteľských práv, t.j. od žalovaného.

27. Súd sa však nestotožnil s tvrdením žalobcu o primeranosti požadovanej výšky primeraného finančného zadost'učinenia. Primerané finančné zadost'učinenie má plniť súčasne funkciu satisfakčnú,

preventívnu a sankčnú, preto stanovenie jeho výšky musí byť súdom ad hoc vyhodnotené tak, aby predmetná suma dostatočne odrádzala dodávateľ'a od získavania plnení, na ktoré dodávateľ'ovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľ'nosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľ'skom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ' sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľ'om a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľ'ov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ' sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu (nekalej obchodnej praxi), sa už voči ďalším spotrebiteľ'om nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Všetky tieto kritériá súd vyhodnocuje vo svojej súvzťažnosti.

28. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadost'učinenia, zákon č. 250/2007 Z.z. nestanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadost'učinenia zohľadniť, s výnimkou, že toto musí byť primerané. Určenie výšky primeraného finančného zadost'učinenia uplatneného podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je vecou úvahy súdu a závisí v každom jednom prípade od individuálnych okolností, ktoré sa zistia v priebehu konania. Nemôže ísť teda o úvahu svojvoľnú a túto musí súd v odôvodnení rozsudku vysvetliť tak, aby bolo zrejmé, prečo práve priznanú sumu finančného zadost'učinenia považuje za primerané finančné zadost'učinenie v danej konkrétnej veci. Je potrebné uviesť, že v konaní je žalobca ako spotrebiteľ' zastúpený právnym zástupcom, preto stráca pozíciu slabšej strany sporu. Ďalej je potrebné prihliadnuť na to, že pri uplatňovaní nároku žalobca musí v žalobe tvrdiť nielen základ uplatňovaného nároku, ale musí uviesť aj okolnosti, na základe ktorých sám uvážil, že jeho nárok je daný práve v žalovanej výške. Žalobca v žalobe uviedol, že napriek tomu, že pre vznik práva na primerané finančné zadost'učinenie sa nevyžaduje, aby spotrebiteľ'ovi bola privedená nejaká ujma, k vzniku ujmy na strane žalobcu bezpochyby došlo. Žalobca bol aj s ohľadom na postoj žalovaného vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2Csp/67/2021, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Dodal, keďže žalobca z dôvodu svojej nepriaznivej ekonomickej situácie nebol schopný dohodnúť splátky pravidelne uhrádzať, zasielal mu žalovaný „predvolania vo veci splácania pôžičky“, ktorými ho predvolával na osobné „prejednanie dlhu“, ktoré boli opätovne sprevádzané hrozbami súdneho a následne exekučného vymáhania pohľadávky. Takýto dlhodobý nátlak zo strany žalovaného pôsobil na žalobcu veľmi stresujúco.

29. Princíp primeranosti sa aplikuje na konkrétnu situáciu, na konkrétnu vec, ktorá je prejednávaná a primeranosť predstavuje takú mieru nároku, ktorá práve zodpovedá, resp. vyhovuje istým okolnostiam, požiadavkám, podmienkam a kritériám a výška primeraného nároku je adekvátna, resp. úmerná a odôvodňovaná individuálnymi okolnosťami prípadu a musí byť spravodlivá. Primeranosť sa vzťahuje na výšku zadost'učinenia, teda nároku, ktorý má kompenzovať ujmu nemateriálnej povahy. Pre priznanie práva na zadost'učinenie spotrebiteľ'a, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľ'a, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadost'učinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 7 Cdo 92/2021).

30. Súd dáva do pozornosti aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/91/2022 zo dňa 31.10.2023, v zmysle ktorého Najvyšší súd vyslovil, že ... „na otázku žalobcu aká má byť správna výška primeraného finančného zadost'učinenia v danom spore bude vždy závislá od výsledku posúdenia individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Pri posúdení a hodnotení východísk pre určenie primeraného finančného zadost'učinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. (ktorých výpočet nie je právnou normou určený, pozn.) musia súdy postupovať vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a preto nemôžu vychádzať z nejakého univerzálneho zovšeobecnenia, či v určitých striktných hraniciach. Z uvedených dôvodov odpoveď na žalobcom nastolenú otázku nemožno judikátorne uzavrieť“.

31. Aj keď podmienkou priznania finančného zadost'učinenia nie je vznik ujmy ani hrozba ujmy spotrebiteľ'ovi v dôsledku porušenia jeho práva dodávateľ'om, existujúca alebo hroziaca ujma môže byť jedným z kritérií pre posudzovanie primeranosti výšky finančného zabezpečenia. Súdna prax doposiaľ vychádzala pri posudzovaní primeranosti finančného zabezpečenia z kritérií, akými sú rozsah, v akom dodávateľ' svoje povinnosti porušil, aké majetkové plnenie dodávateľ' získal na úkor spotrebiteľ'a v dôsledku porušenia svojich povinností, hoci na nich nemal nárok, zohľadňuje dobu

trvania protiprávneho stavu, nevyhnutnosť domáhania sa práv v súdnom konaní, vzniknutú, prípadne hroziacu ujmu spotrebiteľovi.

32. V prejednávanej veci neboli preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie finančného zadost'učinenia v navrhutej výške, t.j. vo výške bezdôvodného obohatenia sa žalobcu sumou 489,- eur. Preto pri určení jeho výšky súd prihliadol najmä na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobcu a závažnosť ich porušenia. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca uzavrel zmluvu, ktorá podľa právoplatného rozsudku nemala všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca pri uhrádzaní úveru uhradil v prospech veriteľ'a viac o 489,- eur. Jedným z kritérií, ktoré môže súd brať do úvahy je prirodzene aj samotná suma bezdôvodného obohatenia, ktorá mala či mohla vzniknúť veriteľ'ovi, táto však nemá a nemôže byť určujúca, lebo zmyslom a účelom právnej úpravy o finančnom zadost'učinení spotrebiteľ'a nie je priznávať spotrebiteľ'om totožnú sumu plnenia len z iného právneho dôvodu, ale poskytnúť spravodlivú satisfakciu. Inštitút primeraného finančného zadost'učinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

33. Súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom základného konania nebola otázka vydania bezdôvodného obohatenia, preto nemožno z toho dôvodu priznať primerané finančné zadost'učinenie odvíjajúc sa od tvrdenia žalobcu o majetkovej ujme vo výške 489,- eur, o ktorú sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu. Ak si spotrebiteľ uplatňuje nárok na primerané finančné zadost'učinenie, má dôkaznú povinnosť aj k preukázaniu jeho výšky. Tento nedostatok vo vzťahu k preukázaniu primeranej výšky uplatneného práva je zhojený voľnou úvahou kvantifikácie tohto práva, ktorá tento nerovnovážny vzťah aj za existencie celkom abstraktnej situácie, keď zásah nemožno exaktne vyjadriť podľa hroziacej alebo existujúcej majetkovej ujmy, napraví. 34. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci táto ujma preukázaná bola, keď žalobca bol nútený domáhať sa svojho práva v súdnom konaní, ktoré nepochybne predstavuje negatívny zásah do bežného života spotrebiteľ'a a je spôsobilý privodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme nepríjemných pocitov, psychického vypätia počas trvania konania, pocitov neistoty o výsledku sporu spojených s možnou finančnou záťažou pre prípad neúspechu v konaní. Ďalej pri hodnotení primeranosti výšky finančného zadost'učinenia súd zohľadnil aj samotnú intenzitu porušenia práv spotrebiteľ'a (nedodržanie zákonom požadovaných náležitostí spotrebiteľ'skej zmluvy), zohľadnil dobu trvania protiprávneho stavu od roku 2010, ako aj absenciu prejavu rešpektu žalovaného k výsledku základného konania, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný (tvrdiac, že nemá nárok, lebo mu žiadna ujma nevznikla) a v neposlednom rade aj majetkové plnenie, ktoré žalovaný získal na úkor spotrebiteľ'a. V súlade s rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít v obdobných prípadoch a na základe vlastného presvedčenia považoval konajúci súd za primeranú výšku finančného zadost'učinenia vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti vo výške 200,- eur, ktorú súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi. Vo zvyšku, nad rámec priznaného primeraného finančného zadost'učinenia žalobu zamietol. Podporne súd poukazuje i na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/13/2023 zo dňa 13.12.2023, sp. zn_17CoCsp/50/2022 zo dňa 14.03.2023 a Krajského súdu v Trnava sp. zn. 28CoCsp/10/2025 zo dňa 26.08.2025.

34. Podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V tomto prípade je treba mať na zreteli, že zásada úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) je uplatniteľná aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu, ako je tomu aj v tomto prípade. V týchto prípadoch sa však za procesne neúspešného žalobcu nemôže považovať ten, komu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zatážiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku rozhodnutia závisiaceho od úvahy súdu, ale pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlišovať, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za

základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Keďže aj v tomto prípade bolo konštatované, že žalobca splnil predpoklady na priznanie finančného zadost'učinenia, možno ho považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška finančného zadost'učinenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu, preto súd priznal žalobcovi 100 % nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy (napr. pozri KS TT, sp. zn. 10Co/191/2017, KSPO, sp. zn. 12Co/53/2018, 12CoCsp/10/2021 a iné; Veľký komentár CSP, C. H. Beck, str. 926). O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Michalovce. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.